

Obchody 100. rocznicy wojny polsko-bolszewickiej w Niemirowie

Uroczyste nabożeństwo w kościele pw. św. Stanisława Biskupa i Męczennika, otwarcie wystawy „Legiony na Podlasiu zwiastunem niepodległości” i hołd bohaterom wojny 1920 r. – w sobotę (15.08) odbyły się obchody 100. rocznicy wojny polsko-bolszewickiej w Niemirowie (gm.Mielnik). W uroczystościach wziął udział m.in. Stanisław Derehajło, Wicemarszałek Województwa Podlaskiego.

Oficjalne uroczystości w Niemirowie rozpoczęły się o godz. 11.00. W południe w kościele pw. św. Stanisława Biskupa i Męczennika odbyła się msza św. w intencji ojczyzny. Na niemirowskim cmentarzu, złożono hołd żołnierzom poległym w czasie walk nad Bugiem. Spoczywa tam 14 żołnierzy 18. Pułku Piechoty Wojska Polskiego, którzy zginęli podczas walk na linii Bugu.

Następnie odbył się koncert Orkiestry Dętej OSP Nadarzyn i wspólne śpiewanie pieśni patriotycznych.

Prelekcję historyczną na temat walk toczonych nad Bugiem podczas wojny 1920 r. wygłosił dr Szczepan Stanisław Kalinowski. To dzięki jego zbiorom powstała wystawa Ośrodek Dziejów Ziemi Mielnickiej przygotował wystawę „Legiony na Podlasiu zwiastunem niepodległości”. Otwarcie wystawy było jednym z punktów obchodów rocznicy wojny polsko – bolszewickiej w Niemirowie.

W uroczystościach wzięli też udział m.in. przedstawiciele władz Gminy Mielnik, z wójtem Marcinem Urbańskim na czele, duchowni, lokalni samorządowcy i mieszkańcy gminy.

Organizatorem obchodów 100. rocznicy wojny polsko-bolszewickiej w Niemirowie jest Urząd Gminy Mielnik i Gminny Ośrodek Kultury i Sportu w Mielniku.

Aneta Kursa

fot.: Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji w Mielniku

Wojna polsko-bolszewicka w Gminie Mielnik

Sierpień 2020 r. to miesiąc, w którym obchodzimy 100. rocznicę Bitwy Warszawskiej, najważniejszej potyczki wojny polsko-bolszewickiej. Jej działania miały miejsce także w Gminie Mielnik. Potyczki w wojnie polsko-bolszewickiej toczyły się nad Bugiem na wysokości Niemirowa.

Bitwa toczona przez 14. Dywizję Piechoty rozegrała się 1 sierpnia 1920 r. na przestrzeni między Niemirowem i Bulem. Jej zadaniem było wyrzucić wroga z tej ważnej strategicznie okolicy.

Ciężar operacji spoczął na 18. i 56. pułkach piechoty. 18. Pułk Piechoty wyruszył do ataku z okolic Janowa Podlaskiego w kierunku Niemirowa, III batalion na Buble Stary, a I na Buczyce Stare.

2 sierpnia 1920 r. 18.PP. toczył walki z oddziałami bolszewickimi, zmuszając je do

odwrotu za Bug. Sześć razy oddawał i odbierał pozycję, dopiero nad ranem przeciwnik rozpoczął odwrót.

Pod ogniem cekaemów skierowanym na most na rzece, który znajdował się wówczas w Niemirowie naprzeciwko cmentarza, bolszewicy ponieśli znaczne straty w ludziach i uzbrojeniu.

Poległo także kilkunastu polskich żołnierzy (m.in. ppor. Władysław Blatt, dowódca 1.kompanii 18. PP), a kilkudziesięciu odniosło rany. Tego dnia aktywne nad Niemirowem było lotnictwo polskie. Skuteczne okazały się jego działania na szosie Niemirow-Konstantynów, gdzie ostrzeliwano bolszewicką tyralierę.

Tego dnia w rejonie Niemirowa Rosjanie utworzyli przyczółek nad Bugiem i natarli w kierunku Białej Podlaskiej. Dopiero późniejszy kontratak 14. Dywizji Piechoty spowodował odzyskanie Konstantynowa, Janowa Podlaskiego oraz linii Bugu pod Niemirowem.

3 sierpnia do Niemirowa przybył bolszewicki 153. Pułk Jazdy. Skierowano tam też 49. Brygadę Strzelców. Koncentracja sił, wykryta przez polski wywiad miała zagrozić siłom polskim na południe od Bugu.

W wyniku potyczek toczonych nad środkowym Bugiem, oddziałom polskim udało się przynajmniej na kilka dni zatrzymać wojska Michaiła Tuchaczewskiego i jego atak na Warszawę.

Umożliwiły zorganizowanie obrony stolicy oraz koncentrację sił nad Wieprzem.

(oprac. na podstawie mat. otrzymanych od organizatora)

